

[Hans Rasmussen.]

være fælles om. Jeg tror, det ville være overordentlig heldigt, om vi her i folketinget kunne føre en økonomisk politik, som var mere i overensstemmelse med de indtægtsforhold, som vi nu engang har her i landet. Jeg er ikke uenig i de henstillinger, som har været rettet til regeringen om, at man navnlig i en periode, hvor det private arbejdsliv er ude i en aktivitets- og effektivitetsstigning som den, vi har i øjeblikket, måske burde holde lidt igen. Men vi ved også, hvor besværligt det er at være regering. Regeringen er presset af virksomheder, institutioner, personer og meget andet, fordi man nu engang ønsker de økonomiske spørgsmål løst, som regeringens medlemmer daglig stilles over for. Derfor er det selvfølgelig det letteste ved en drøftelse her at bebrejde regeringen dens medvirken til den inflationstilstand, som vi er inde i.

Må jeg gøre et par enkelte bemærkninger om den omlægning af beskatningen, som nu er foreslået.

Jeg er ikke glad for omsætningsafgifter; jeg havde hellere set, at man havde tumlet lidt mere med den direkte beskatning, og skulle vi endelig gå til et andet system end det, der er gældende i øjeblikket, så har jeg under de drøftelser, som jeg har haft lejlighed til at deltage i, stærkt henstillet, om det ikke var muligt, at vi samtidig kunne løse spørgsmålet skat ved kilden, om vi ikke kunne løse spørgsmålet om skattefradragsretten, om vi ikke kunne flytte bundgrænserne for skatterne lidt højere op, om vi ikke kunne give højere børnetilskud, og om vi ikke kunne imødekomme folkepensionisterne — alt sammen områder, hvor vi vel godt kan sige at linjerne i vore synspunkter, hvad enten vi tilhører regeringspartierne eller oppositionen, til en vis grad løber sammen.

Det, som efter min opfattelse er det væreste i de foreliggende forslag, er, at man i forbindelse med disse omsætningsafgifter giver skattelettelse til skattepligtige indkomster på helt op omkring 25 000-30 000 kr. Så vidt jeg kan regne ud, skulle en forsøger uden børn med en skattepligtig indtægt på 25 000 kr. få en skattelettelse på 793 kr. og en skattepligtig indtægt på 30 000 kr. få en skattelettelse på 523 kr. Jeg forstår i

og for sig meget godt de betragtninger, som er fremført over for lovforslagene, måske navnlig ud fra den indstilling, som gamle socialdemokrater har haft til skattepolitikken. Det er jo rigtigt, som der er peget på, at adskillige, navnlig på landet, ikke vil få gavn af de lettelser, der her foreslås. Men her må vi gå ud fra, at hvis der skal nås et resultat, må man i udvalget kunne overveje et direkte tilskud til de landarbejdere eller de folk på landet, der ligger på disse grænser, på lignende måde som folketinget har kunnet give tilskud til landbrugserhvervet som sådant.

Jeg forstår udmærket den del af det foreslåede, der sigter på at genoprette betalingsbalancen og hindre valutatab. Jeg tror, at vi alle inden for dansk fagbevægelse, ja, hele arbejdsmarkedet, kan billige en politik, der går ud på at hindre arbejdsledighed, en politik, der hindrer produktionsstop; den vil vi gerne være med til at gennemføre, for vi ved, hvis der ikke blev foretaget de nødvendige foranstaltninger, kunne det en skønne dag godt gå sådan, at virksomhedernes kapacitet blev nedsat; det ville medføre, at adskillige mennesker blev ledige, og så blev det de arbejdsløse og kapaciteten på virksomhederne, der kom til at bære omkostningerne ved den førte politik. Det vil vi gerne være med til at forhindre, og vi kan se, at her ligger der i alt fald noget konstruktivt i denne lovgivning.

Endvidere ville det være ønskeligt, om vi kunne nå til en rentenedsættelse, så vi ikke behøvede at føre en politik med forhøjelse af m²-tilskuddet. Jeg tror, at den sundeste politik vil være den, at vi får renten ned på et niveau, så de stigende udgifter, navnlig inden for byggeriet, kan bringes ned; så kan vi få gang i arbejdet, og omkostningskruen kan standses.

Det er rimeligt, om man fra regeringens side vil sige: ja men hvilke nye veje skal vi så gå, hvis vi ikke skal gennemføre en almindelig omsætningsafgift? Vi har tidligere her i folketinget været inde på, at man kunne gennemføre midlertidige forbrugsafgifter; der har endda været ret stor opfindsomhed på dette område, og jeg sætter en meget tyk streg under ordet midlertidige; jeg tror nemlig, at staten på grund af de stigende indtægter successivt vil få mere ind i sin kasse, og så kan det jo være, at vi en